

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Obrátit Se Na Soud](#) > [Evropský Soudní Atlas Ve Věcech Občanských](#) > [Nařízení Brusel I \(přepracované Znění\)](#) > [Austria](#)

Nařízení Brusel I (přepracované znění)

Rakousko

Rakousko

JAK VYHLEDAT PŘÍSLUŠNÝ SOUD/ORGÁN

Níže uvedený vyhledávací nástroj vám pomůže identifikovat soud(y)/orgán(y) příslušný/příslušné pro konkrétní evropský právní nástroj. Vezměte prosím na vědomí, že ačkoli jsme vyvinuli veškeré úsilí k zajištění správnosti výsledků, mohou existovat výjimečné případy týkající se určení působnosti, která nemusí být nutně do databáze zahrnuta.

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

1.) Jak obecně chápat pojem „oznámení sporu třetím stranám“:

Pod pojmem „oznámení sporu třetím stranám“ se rozumí úřední oznámení nadcházejícího nebo již probíhajícího soudního řízení podané jednou ze stran řízení třetí straně, která se dosud řízení neúčastnila. S oznámením může být spojena výzva k přistoupení k právnímu sporu jako vedlejší účastník. Oznamující strana předloží soudu odpovídající písemný dokument, který soud úředně doručí třetí straně. Třetí strana není na základě oznámení sporu třetím osobám povinna se řízení účastnit, má však právní svobodu se rozhodnout, zda se zúčastní, a pokud ano, tak na čí straně se jako vedlejší účastník řízení zúčastní. I když k soudnímu řízení přistoupí, nestává se účastníkem soudního řízení, nýbrž (jen) vedlejším účastníkem, jehož vyjádření a úkony nesmí odporovat vyjádřením a úkonům hlavní strany. Vedlejšímu účastníku řízení nemůže být uložena úhrada nákladů. Pokud však hlavní strana řízení vyhraje, má vedlejší účastník nárok na náhradu svých nákladů v neprospěch protistrany.

Osoba, která na základě oznámení sporu třetím osobám dostala možnost svým přistoupením k řízení jako vedlejší účastník ovlivnit průběh řízení, může i v případě, že k řízení nepřistoupila, předložit nárok na náhradu škody z důvodu procesního pochybení pouze v souvislosti se soudním řízením, které předcházelo přistoupení této osoby k řízení, nebo na základě hmotněprávních skutečností, kterým ani jako vedlejší účastník nemohla zabránit, nebo v případě, že k řízení nepřistoupila, kterým by nemohla zabránit. Vedlejší účastník může podporou strany, ke které přistupuje, přispět k jejímu úspěchu v řízení, a tím se vyhnout regresnímu řízení vůči své osobě nebo přinejmenším zlepšit své postavení v takovém řízení.

2.) Jaké jsou nejdůležitější účinky soudních rozhodnutí vůči třetím osobám, které obdržely oznámení sporu třetí straně:

Východiskem oznámení sporu třetí straně je, že se jedna strana v probíhajícím soudním řízení musí obávat nepříznivého výsledku, na druhé straně ale může očekávat, že bude moci uplatnit nárok vůči třetím osobám. Zájmem oznamující strany je, aby buď neprohrála v řízení (přičemž přistoupení vedlejšího účastníka řízení pro ni může být užitečné), nebo (v případě, že soudní řízení prohraje) výhrou v následném procesu vymáhat náhradu na třetí osobě.

Oznamující strana zároveň oznámením sporu třetí straně zabrání této třetí straně uplatňovat vůči ní v následném

řízení určité nároky na náhradu škody z důvodu procesního pochybení: třetí strana, která obdržela oznámení sporu třetím osobám, a tím dostala možnost ovlivnit průběh řízení, může vznést nárok na náhradu škody z důvodu procesního pochybení pouze v souvislosti se soudním řízením, které předcházelo jejímu přistoupení k řízení, nebo na základě hmotněprávních skutečností, kterým ani jako vedlejší účastník nemohla zabránit, nebo kterým by nemohla zabránit. Vedlejší účastník smí předkládat právní důvody a provádět procesní úkony, jestliže neodporují právním důvodům a procesním úkonům hlavní strany. Dojde-li k následnému řízení mezi hlavní stranou a vedlejším účastníkem, vztahují se účinky pravomocného rozsudku v původním řízení na vedlejšího účastníka nebo osobu, která i po výzvě k řízení nepřistoupila, protože tyto osoby jako strany následného řízení nesmí předkládat právní důvody, které jsou v rozporu s hlavními prvky rozhodnutí v původním řízení.

3.) Oznámení sporu třetí straně nemá závazný účinek na právní posouzení hlavního soudního řízení.

4.) Vazba na výsledek původního soudního řízení se neuplatní, jestliže vedlejšímu účastníku řízení stav právního sporu v době jeho přistoupení nebo vyjádření a úkony hlavní strany (například proto, že uvedený účastník neuvedl určité skutečnosti nebo nároky) zabránily uplatnit právní důvody.

5.) Jak již bylo uvedeno, účinky oznámení sporu třetí straně platí bez ohledu na to, zda třetí strana přistoupí k (hlavnímu) řízení jako vedlejší účastník, či nikoli.

6.) Oznámením sporu třetí straně není dotčen vztah mezi třetí osobou a protistranou oznamující strany s výjimkou situace, kdy se třetí osoba rozhodla přistoupit k soudnímu řízení na straně protistrany oznamující strany.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

V této souvislosti se odkazuje na odpovídající informace Rakouska uvedené na evropském justičním portálu v části „Obrátit se na soud“ – „Výkon soudních rozhodnutí“ – „Postupy při vymáhání soudního rozhodnutí“ na této adrese [URL](#).

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst.1

– v Rakousku okresní soud (*Bezirksgericht*), u kterého probíhá vykonávací řízení. Pokud jde o návrhy na vydání rozhodnutí o neexistenci důvodů pro odepření uznání (čl. 36 odst. 2) a o návrhy na odepření uznání (článek 45), je příslušným soudem okresní soud v oblasti, kde má strana vázaná rozsudkem své bydliště nebo sídlo.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

– v Rakousku u zemského soudu vyššího stupně (*Landesgericht*) prostřednictvím okresního soudu, u něhož vykonávací řízení probíhá.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

– v Rakousku u Nejvyššího soudního dvora (*Oberster Gerichtshof*) prostřednictvím okresního soudu, u něhož vykonávací řízení probíhá.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčení týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních smírů

Přípustné je pouze používání německého jazyka.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedená v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

– v Rakousku: § 99 zákona o organizaci soudnictví (*Jurisdiktionsnorm*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedená v článku

65 tohoto nařízení

- v Rakousku: § 21 občanského soudního řádu (*Zivilprozeßordnung*).

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

- Smlouva mezi Německem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin ve věcech občanských a obchodních, podepsaná ve Vídni dne 6. června 1959,
- Smlouva mezi Bulharskou lidovou republikou a Rakouskou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v občanských záležitostech a listinách, podepsaná v Sofii dne 20. října 1967,
- Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 16. června 1959,
- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 14. července 1961, a protokol podepsaný v Londýně dne 6. března 1970,
- Smlouva mezi Nizozemskem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 6. února 1963,
- Smlouva mezi Francií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 15. července 1966,
- Smlouva mezi Lucemburskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Lucemburku dne 29. července 1971,
- Smlouva mezi Itálií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, soudních smírů a notářských listin, podepsaná v Římě dne 16. listopadu 1971,
- Smlouva mezi Rakouskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Stockholmu dne 16. září 1982,
- Smlouva mezi Rakouskem a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. února 1984,
- Smlouva mezi Finskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. listopadu 1986,
- Smlouva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954,
- Smlouva mezi Polskou lidovou republikou a Rakouskou republikou o vzájemných vztazích v občanských věcech a listinách, podepsaná ve Vídni dne 11. prosince 1963,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v právu občanském a rodinném a o platnosti a doručování dokumentů a její připojené protokoly, podepsané ve Vídni dne 17. listopadu 1965.

■ Poslední aktualizace: 01/07/2024

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.